

El Conflent i la Vall del Tet, catalanitat sense català a la Catalunya Nord

Catalunya Nord | 08-09-2024 | 16:14

Vista aèria de Vilafranca de Conflent

L'estiu és un bon moment pel turisme i per conèixer pobles i ciutats de Catalunya. Si la visita és a pobles i ciutats poc turístiques es poden conèixer amb més profunditat les seves maneres de pensar, sentir i actuar. L'any passat em vaig traslladar al Vallespir tal i com vaig escriure a: "El Vallespir existeix, però amb dificultats". Enguany he seleccionat el Conflent i la Vall del Tet, la zona més nord-occidental del Rosselló, a la Catalunya Nord. El Conflent i la Vall del Tet viuen l'acabament de l'agost i el començament del setembre sense riuades de turistes tot i estar farcits de llocs interessants per conèixer i visitar. És una zona agrícola, però no ramadera, i en destaca l'alarmant manca d'indústria. De fet a la Catalunya Nord costa trobar indústries fora de Perpinyà, un indicador que no ajuda al dinamisme econòmic.

La Vall del Tet és extremadament poc turística, només en vam trobar a les agulles de roca de les Orgues d'Illa. De la Catalunya Nord sempre m'ha cridat l'atenció com han renunciat al comerç de proximitat per centres comercials més o menys grans depenent de la localitat. Nefiac, Millars i Illa en són exemples paradigmàtics. Tenen un immens centre comercial a Illa que ha arrasat amb la vida comercial d'aquests pobles. A la llibreria d'aquest centre comercial de referència en aquesta zona de la Catalunya Nord, formada per centenars d'exemplars, no en vaig trobar ni un en català. Val a dir que, com a contraposició, l'entrada del centre comercial estava farcida de fotos gegants de sardanes, castellers i altres referències de la identitat catalana.

Vilafranca de Conflent és preciós i clarament enfocat al turisme. A l'Oficina de turisme ofereixen, en català, paquets turístics com ara les visites a la muralla, les coves de Canalettes o la pujada als 799 graons subterranis fins el Fort Libéria. L'experiència de visitar el Fort Libéria permet entendre com era la vida a dins d'aquest recinte emmurallat i inclou les presons de dones i d'homes, la capella, el forn de pa, les torres de defensa...

A Prada de Conflent vam comprovar que el dia de mercat és multitudinari. A Prada ja li tenia estima pel fet d'acollir la tomba de Pompeu Fabra i la Universitat Catalana d'Estiu. Es pot contemplar el retaule barroc més gran de França (segons el tríptic en català de la pròpia església) i les cases on van residir dos exiliats honorables de la dictadura franquista: Pau Casals i Pompeu Fabra.

Tanmateix, no puc negar la decepció de constatar l'ús extremadament minoritari del català com a llengua d'ús social. El primer que penso és que hem d'evitar que ens passi a Catalunya. L'altra cara de la moneda és comprovar com mantenen la identitat catalana amb senyeres en diferents espais i productes alimentaris, les plaques dels noms dels carrers, les publicacions turístiques, Ràdio Arrels, la reclamació del País Català a l'entrada dels municipis, els adhesius dels cotxes... El paper catalanitzador dels equips de rugbi de l'USAP i els Dracs Catalans també és cabdal però aquest aspecte ja el vaig tractar en aquest article anterior: "Un dia de partit... amb els Dracs Catalans?".

El Conflent i la Vall del Tet són molt interessants per visitar tant per excursionistes com per visites culturals i socials. És fàcil capbussar-se a la seva vida diària, una vida que no és en català però si que inclou el sentiment d'identitat català.

Autor: Xavier Crehuet (Fontcoberta, Pla de l'Estany), polític i des de fa 20 anys col·labora amb diferents mitjans de comunicació

Twitter: @xavicrehuet